

Evrensel'den / Çetin Diyar

ROJEV
KCK paralel devlet mi?

Başbakan Erdoğan ve yandaş medya, Kürt siyasetine karşı KCK adı altında yapılan siyasi operasyonları savunmak için sık sık KCK'nin "paralel devlet örgütlenmesi" olduğunu söylüyor. Erdoğan bu iddiayı, KCK operasyonları kapsamında Prof. Ersanlı ve yayıncı-yazar Zarakolu'nun tutuklanmasının eleştirilmesi bile "suça iştirak etmek" olarak göstermeye kadar varıyor. Öyle ya, KCK paralel devlet örgütlenmesi olduğuna göre artık akademisyeni, gazeteciyi, belediye başkanını, milletvekilini, kadınları, sendikacıları tutuklamak için uygun bir kılıf yaratılmış oluyor. Ve bu operasyonları eleştirmek bile suç olabiliyor. Son dönemlerde uzun bir dönemden beri AKP'yi destekleyen liberal çevreler ile Başbakan Erdoğan arasında yeni bir polemik başlatan da işte bu Kürt hareketine karşı yapılan operasyonlarda sergilenen Nazi'lerin Propaganda Bakanı Goebbels'i aratmayan yaklaşım.

Peki, nedir bu KCK?

Açılımı Koma Civakên Kurdistan (Kürdistan Topluluklar Birliği) olan ve kuruluş sözleşmesinde kendini devlet olmayan (devlet kurma, iktidarı ele geçirme hedefi olmayan) örgütlenmiş, demokratik, siyasal ve toplumsal bir organizasyon olarak tanımlayan bir yapılanma. Bu yapılanmanın ideolojik arka planında yatan ise; sınıf mücadelesinin yerine yaş, cinsiyet, etnik, dinsel vb. olgulara dayanan hiyerarşinin geçirilmesi ve dolayısıyla toplumsal dönüşümün öznesi olarak sınıfı değil, topluluğu görmesi. Kürt ulusal hareketinin Kürt Marksistleri ile en önemli ayrışma noktalarından biri olan bu ideolojik yaklaşım zaten KCK'nin ismine de yansımış. İşin bu tarafını bir kenara bırakarak söylemek gerekirse KCK, kendi örgütlenmesinin bir devlet sistemi olmadığını, halkın devlet olmayan ve sınırları esas almayan demokratik sistem olduğunu ve başta kadınlar, gençler ve emekçiler olmak üzere halkın tüm kesimlerinin, halk ve toplulukların kendi demokratik örgütlenmesini yaratarak politikaya katılmasını amaçladığını belirtiyor. Yani KCK'nin ne ayrı bir devlet kurmak, ne de iktidarı ele geçirmek gibi bir hedefi yok.

Öyleyse KCK'yi ülke egemenleri için bu kadar tehlikeli yapan şey nedir?

Elbette halkın örgütlülüğünü esas almasıdır. Ve taleplerini bu örgütlülüğe dayandırarak yeri geldiğinde fiili olarak bu taleplerin gerçekleşmesi konusunda ülke egemenlerini zorlamasıdır.

KCK'nin Kürt ulusal demokratik hareketi ve mücadelesi ile ülke egemenleri arasındaki denklemdeki yerine gelince; devlet Kürt hareketine yasal zeminde siyaset yapma olanağı tanıdığı; sorunun çözümünün bu çerçevede önü açıldığı oranda aslında ortada KCK diye bir sorun yoktur.

KCK, ne zaman sorun olmaktadır?

Devlet, Kürt hareketine siyaset yapma zemini bırakmadığı, onun taleplerini baskılamak, örgütlülüğünü dağıtmak üzere harekete geçtiğinde. Yani devlet Kürt hareketine legal alanda siyaset yapma zemini bırakmadığında da Kürt halkının örgütlü kesimleri bu baskı politikalarına karşı tepki ve talepleriyle yine sözünü söylemeye devam etmektedir. AKP'nin icra organı olduğu devlet de bu örgütlülüğün bütün kesimlerini hedef haline getirmek için KCK operasyonlarını ardı sıra yapmaktadır. Açık ki, böylesi bir tabloda kimin KCK'li olup olmadığı önemli değildir ve BDP Eş Genel Başkanı Demirtaş'ın dediği gibi bu operasyonları yapanların zihniyetine göre bütün BDP'liler, Kürt halkının örgütlü bütün kesimleri KCK'li olabilir. Özetle KCK operasyonları, Kürt halkının bütün örgütlü kesimlerini hedef haline getirerek halkın başta Kürt sorununun demokratik özerklik ve demokratik Türkiye temelinde çözümü yönünde sürdürdüğü mücadeleyi etkisizleştirmek, baskılamak ve kendi çözümünü (halkın kolektif hak talebi karşısında bireysel haklar çerçevesini aşmayan bir çözümünü) dayatmak amacıyla yapılmaktadır.

Sonuç olarak KCK'nin "paralel devlet örgütlenmesi olduğu" söylemi, Kürt halkının eşit haklar temelinde yürüttüğü demokrasi ve özgürlük mücadelesinin meşruiyetini ortadan kaldırmaya ve öte taraftan AKP'nin (devletin) bu temelde Kürt halk mücadelesine karşı her türlü saldırısını meşru göstermeye yönelik geliştirilmiş bir söylemdir. Ve savaşın son bulması; Kürt sorununun demokratik barışçıl bir temelde çözümü için ülkedeki bütün emek, demokrasi ve halk güçlerinin bu gerici propaganda ve saldırılar karşısında kararlıca durması giderek önem kazanmaktadır.

'BuchBasel 2011' sona erdi

Bu yılki Basel kitap Fuarı, 18-20 Kasım 2011 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Çeşitli aktiviteler konu olan Basel Kitap Fuarı 20 Kasım Pazar akşamı sone erdi.

İlkin, İtalyan yayıncı Inge Feltinelli, BuchBasel'in ilk açış konuşmasını yaptı, gelen katılımcıları selamladı. Açılışta 500'den fazla fuar katılımcısı hazır bulundu. Bundesratin Simonetta Sommaruga, vakti gelince fuarın resmi açılışını yaptı. Ses sanatçısı Christian Zehnder 'de açılışa bir müzikle katkıda bulundu. Buch Basel'e, Cumartesi ve Pazar günü katılım yoğun oldu. Fuarda, Çocuklar, gençler ve yetişkinler için, yeni yayımlanan birçok kitap okuyucuların beğenisine sunuldu. Yayıncılar ayrıca birçok panelde gerçekleştirdi. İsviçre'den birçok yayıncının yanı sıra, Almanya'dan Junge Welt, Zeit, Frankfurter Allgemeine gibi, ünlü gazetelerin standları da ilgi çekiyordu. Bu yılki kitap fuarına

katılım oranı, bir önceki yıla göre, % 4 artış gösterdi. 2010 yılında 16.316 olan ziyaretçi sayısı, bu yıl 21.805 olarak gerçekleşti. DRS 2 Kanalı, 'Güvercin politikacı ve okuyucu bulunmayan' bir ülkedeki edebiyat konusu üzerine yayıncıların görüşlerini aldı.

(Arkadaş / Basel)

SVP'nin düşüşü devam etti

Ekim ayında yapılan seçimlerde Kanton Temsilcileri Meclisi'nin çoğunluğu sağlayarak seçilemeyen adayları için yapılan ikinci tur oylamalar, Solothrun kantonu hariç tamamlandı. Böylece önceki turda oy kaybeden SVP ve CVP, mecliste 2'şer sandalyeden olan partiler oldular. Solothrun'da ise CVP'nin adayının kazanacağı tahmin ediliyor.

Blocher ve Brunner kaybetti

SP'nin 3 sandalye daha kazanarak 11 temsil hakkı kazandığı seçimlerde, ırkçı partinin medyatik isimleri eski Bakan Blocher ile SVP'nin başkanı Brunner ise 2. tur oylamalarda bir varlık gösteremeyerek Kanton Temsilcileri Meclisi'ne giremediler. Zürich'te

hezimete uğrayan Blocher ilk turda aldığı oydan daha az oy aldı. Ayrıca oturduğu bölgeden de Blocher'e oy çıkmadı. Blocher karşısında aday olan GLP adayı Verena Diener en çok oyu alarak yerini korudu. İkinci sandalye ise FDP'ye gitti. Aynı şekilde SVP başkanı Brunner ise İsviçre Sendikalar Birliği Başkanı Rechtsteiner'in karşısında seçimi kaybetti. Bu sonuçlarla merkez sağın büyük partilerinin oy kaybetmesiyle oluşan yeni, nispeten daha 'liberal' GLP ve BDP'nin gelecek döneme bağlı olarak gelişeceği verileri kuvvetlenmiş oluyor. SP ise bu sonuçlarla tarihinde ilk defa Kanton Temsilcileri Meclisi'nde 11 temsilci ile temsil ediliyor olacak.

arkadaş

BİZİMLE ÇALIŞMAK
İSTERMİSİNİZ !!!

Uluslararası alanda iş yapan firmamız,
İsviçre ve çevresinde %30 ve %50 çalışacak
ELAMANLAR ARAMAKTADIR.

Kontakt Telefon:

0041 78 800 33 35